

Skulde Noget mene, at der i enkelte Tilfælde dog var fleet Enkelte Uret, og derfor ønske en Bestemmelse, som den foreslaaede, indført, maa jeg altsaa, i Genhold til mit Ansørte, bede ham betænke, om det dog ikke med Hensyn til Beføstningen og Alteligheden for Parten, vilde være det Bedste, at det i Reglen forblev ved Dommen i 1ste Instants.

Wib: Jeg troer ikke, at jeg med Hensyn til Rigsdagstidenden kan lade en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 3die District (Blach) staae uimodsagt. Han sagde nemlig, for at understøtte det heromhandlede Forslag, at ved Politteretten kunde Dommeren uden Hensyn til de 2 tilstedeværende Retsvidner føre til Protokols hvad han vilde, enten det Tilførte var rigtigt eller ikke. — Dette er en temmelig grov og derhos ubesøiet Bessyldning mod alle de Retsvidner, som for nylig ere indførte her i Landet. Jeg troer ikke, at Erfaringen har vist, at disse Retsvidner ere saadanne Tøsser eller saa dørffe, at de skulde lade føre til Protokols Alt, hvad Dommeren vilde; thi saa vare de til ingen Nytte. Men selv om hans Ansørte var rigtigt, vilde det aldeles ikke hjælpe, at Sagen kom for høiere Ret; thi det er dog notorisk, at Overretten, naar Sagen kommer for den, maa paakjende samme efter det i Underrets-Protokollen Tilførte, om end dette er urigtigt, med mindre naturligviis at det bliver oplyst, at der virkelig ved Tilførslen til Protokollen er begaaet et ligefremt Falsum.

Stuttelig vil jeg endnu, da det er yttret af flere Talere, at det kunde være Underdommerne magtpaaliggende, at de af dem affagte Domme ikke kom for en høiere Instants, tillade mig at bemærke, at det er mig aldeles ligegyldigt, om mine Domme blive appellerede eller ikke. Og jeg troer visseelig, at det Samme er Tilfældet med mine ærede Colleger, saavel de her i Thinget som de uden for denne Sal.

Ottesen: Jeg skulde ikke have bidraget Mit til at forlænge Discussionen, naar det ikke havde været i Anledning af Uttringer, som ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 3die District (Blach). Den sidste ærede Taler, som nu satte sig, gjorde vel

ogsaa opmærksom derpaa; men da jeg var personlig berørt ved disse Uttringer, bad jeg strax om Ordet, men kunde naturligviis ikke faae det førend nu. Den nævnte Rigsdagsmand sagde, at Underdommerne ikke havde Andet end at skjotte sig selv og havde 2 Thingsvidner, som sad ved Siden af ham; han tog herved vistnok Hensyn til de gamle Stoffemænd. Men det er dog umuligt for mig at tie hertil; thi det District, hvorfra jeg er, nemlig Fredericia, har netop villet noget Andet; det har tilstaaet Retsvidnerne en Sum af 350 Rbd., og derfor vil man ikke have dem til at sitde og sraae Tobak og fore, men man vil have, at de med Opmærksomhed skulle følge Forhandlingerne. Man har givet dem saa Meget, for at de skulle see, hvad der forhandles i Retten, og hvad Herredsfogden eller Dommeren fører til Protokols, og om det er det Samme, som Vidnerne aflægge. Som sagt, jeg troer, at jeg skylder mit District at udtale mig mod en saadan Sigelse, for at man ikke skal sige om det, at det har været saaledes, at Dommeren enten har kunnet eller villet føre til Protokols, hvad han lystede.

Jeg har været noget raadvild, hvorledes jeg skulde stemme i denne Sag; thi det syntes mig aldeles ikke passende, at alle saadanne ubetydelige Sager skulde kunne komme for Overretten. Jeg kan ikke nægte, at jeg selv for Retten mange Gang har tænkt: det er næsten en Skam, at man sidder her for en saadan ringe Ting, som er mindre end hvad Retsvidnelønnen beløber sig til, og jeg har derfor ikke nogensinde kunnet mene, at det var saa nødvendigt, at alle disse Sager skulde for Overretten. Jeg er derimod ved de mange Bidnesbyrd, som idag ere fremsførte for det Mobsatte, næsten kommen paa en anden Mening, og jeg er derved kommen til at tvivle om, hvad jeg skal gjøre, og veed derfor i dette Dieblisk ikke, om jeg skal sige Ja eller Nei, naar den Tid kommer, da jeg skal afgive min Stemme.

H. Sørensen: Det er en underlig Bending, man kan give Sagen. Jeg holder mig til Principet, jeg holder mig til Egeberettigelsen til Rettergang. Og, naar man her har talt om Beføstningerne, om Staten skal have